

O dosluhu Đijang Cemina i Komunističke partije Kine u progonu Falun Gong

Predgovor

Zhang Fuzhen, oko 38 godina, bila je zaposlena u parku Xianhe u gradu Pingdu u provinciji Shandong u Kini. Ona je novembra meseca 2000. godine otišla u Peking da apeluje za Falun Gong i kasnije je oteta od strane organa vlasti. Prema ljudima upoznatim sa ovim slučajem, policija je mučila i ponižavala Zhang Fuzhen, skidajući je голу i šišajući je na ćelavo. Ona je bila vezana za krevet sa raskrećenim nogama i rukama i stoga je bila prisiljena vršiti nuždu u krevetu. Kasnije, policija joj je ubrizgala injekciju sa nepoznatim otrovom. Nakon injekcije, Zhang je toliko patila od bolova, da je skoro poludela. Borila se s velikim bolovima ležeći u krevetu sve dok nije umrla. Celom procesu su svedočili lokalni činovnici Biroa 610 (iz izveštaja sa Clearwisdom Web-stranice od 23. jula 2004 g.) [1].

Yang Lirong, stara 34 godine, stanovala je u ulici Beimen u gradu Dingzhou u provinciji Hebei. Njena porodica je često bila uznemiravana i zastrašivana od strane policije, jer je ona praktikovala Falun Gong. Nakon jedne noćne policijske racije, 8. februara 2002. godine, njen muž, vozač u Birou za standarde i meteorologiju, bio je traumatizovan i bojao se gubitka svog posla. Nije mogao izdržati ogroman pritisak, koji su organi vlasti vršili na njega. Rano idućeg jutra, koristeći vreme kada su njegovi stari roditelji bili izvan kuće, on je ugušio svoju ženu. Yang Lirong je tragično umrla, ostavljajući iza sebe 10-godišnjeg sina. Ubrzo nakon toga, njen muž je prijavio incident organima vlasti i policija je požurila da stigne na mesto događaja kako bi izvršila autopsiju na telu. Yang Lirong, koje je još bilo toplo. Oni su odstranili mnoge organe iz njenog tela, dok je krv šiktila i organi su još zračili toplotu. Pripadnik službe javne sigurnosti grada Dingzhoua je rekao: "Ovo nije autopsija; to je vivisekcija!" (iz izveštaja sa Clearwisdom Web-stranice od 24. septembra 2004.) [2]

Đijang pušta psa na dete koje radi Falun Gong vežbe. Kineski tekst na dnu crteža: „Luo Gan i Biro 610 – zli psi ubijaju nevine“ (Epoch Times)

"Prevaspitavanje" Falun Gong praktikanata: 07.05.2004. je Falun Gong praktikanatkinja, gđa. Gao Rongrong bila sedam sati mučena električnim palicama od strane policije logora za prevaspitavanje Longshan u gradu Shenyang u provinciji Liaoning. Ona je zadobila teške opekotine i rane na licu.

U prinudnom radnom logoru Wanjia u provinciji Heilongjiang, žena u sedmom mesecu trudnoće je obešena za gredu. Obe ruke bile su joj vezane grubim konopcem koji je bio omotan oko kotura pričvršćenog na gredu. Stolica na kojoj je stajala je bila odstranjena i ona je visila u vazduhu. Greda je bila 3 do 4 metra iznad zemlje. Konopac je bio povezan sa dizalicom i jedan kraj konopa su držali zatvorski stražari. Kada bi stražari povukli konopac, ona bi visila u vazduhu. Kada bi oni pustili konopac, ona bi se srušila na zemlju. Ova trudnica je proživljavala ovo bolno mučenje sve dok nije pobacila. Što je još okrutnije, njen muž je bio prisiljen da gleda njeno mučenje. (iz intervjua za Minghui Web-stranicu sa gđom. Wang Yuzhi, koja je bila mučena preko 100 dana u prinudnom radnom logoru Wanjia) [3]

Ove zapanjujuće tragedije desile su se u modernoj Kini. One su se desile Falun Gong praktikantima koji su brutalno progonjeni, i to je samo par od nebrojenih slučajeva mučenja, koji su se desili za vreme pet godina neprekidnog progona.

Od kada je Kina započela ekonomske reforme u kasnim 1970-tim godinama, KPK je nastojala izgraditi pozitivan, liberalan imidž u međunarodnoj zajednici. Ipak, progon Falun Gongu u poslednjih pet godina, koji je bio krvav, iracionalan, široko rasprostranjen, žestok i brutalan, omogućio je međunarodnoj zajednici da još jednom vidi pravo lice KPK i najveću sramotu u kršenju ljudskih prava. Javnost u Kini, u zabludi da se KPK popravlja i napreduje, navikla je optuživati slab moral policije za zlodela počinjena od strane kineskog pravnog sistema i sprovodioca zakona. Ipak, brutalni i sistematski progon Falun Gongu svugde je prisutan, i potpuno je raspršio iluziju o poboljšanju ljudskih prava. Mnogi ljudi se sada pitaju kako se tako krvav i neobuzdan progon mogao desiti u Kini. Društveni poredak se stabilizovao nakon haosa Velike Kulturne Revolucije od pre 20 godina. Zašto je Kina kročila u još jedan sličan ciklus događaja sličnih noćnoj mori? Zašto je Falun Gong, koji promoviše principe "Istinitosti, Blagosti i Trpeljivosti", i koji se proširio u preko 60 zemalja, progonjen samo u Kini i nigde drugde u svetu? I kakva je veza između Đijang Cemina i KPK u ovom progonu?

Đijang Ceminu nedostaju i sposobnost i moralni integritet. Bez tako precizno podešene mašinerije za nasilje, kao što je KPK, koja se bazira na ubijanjima i lažima, on nikad ne bi bio u stanju započeti ovaj genocid, koji je široko rasprostranjen u celoj Kini i čak prodići izvan Kine. Slično, KPK ne bi lako krenula protiv strujanja istorijskih kretanja i okruženja stvorenog nedavnim ekonomskim reformama KPK i pokušajima da se priključi svetu; samo samovoljni diktator kao što je Đijang Cemin, koji je bio odlučan da ide svojim putem, mogao je to ostvariti. Dosluh i odziv između Đijang Cemina i zle aveti KPK pojačali su zločine progona do neviđenog nivoa. To je slično tome kako rezonanca sa zvukom opreme planinara na nagomilanom snegu može prouzrokovati lavinu i dovesti do katastrofalnih posledica.

1. Slične pozadine stvaraju isti osećaj za krizu

Đijang Cemin je rođen 1926. godine. Isto kao što KPK sakriva svoju krvavu istoriju, tako i Đijang Cemin pred Partijom i ljudima sakriva svoju istoriju izdajnika Kine.

U godini u kojoj je Đijang Cemin napunio 17 godina, antifašistički rat je širom sveta bio u punom jeku. Dok su mnogi patriotski mladići jedan za drugim išli na front da se bore protiv Japana i brane Kinu, Đijang Cemin se te 1942. godine odlučio da stiče više obrazovanje na Centralnom Univerzitetu, osnovanom od strane marionetskog režima Wang Jingweija u Nanjingu, pod kontrolom Japanaca. Istraživanja iz različitih izvora pokazala su da je pravi razlog bio taj, što je pravi otac Đijang Cemina, Jiang Shijun, bio visoki oficir u anti-kineskom odeljenju propagande japanske armije, nakon što je Japan okupirao provinciju Jiangsu, za vreme invazije na Kinu. Jiang Shijun je bio pravi izdajnik Kine.

Što se tiče izdaje i prevare, Đijang Cemin i KPK su isti: oni su potpuno bezosećajni prema kineskom narodu i usuđuju se da bezobzirno ubijaju nevine ljude.

Da bi se uvukao u KPK i zadobio ugled i moć, nakon što je KPK pobedila u građanskom ratu (1945-1948), Đijang Cemin je proizveo laž da je bio usvojen i odrastao uz svog ujaka Jianga Shangqinga, koji se pridružio KPK jako rano i kasnije je ubijen od strane bandita. Uz pomoć falsifikovanja porodične istorije, u samo nekoliko godina je bio unapređen od činovnika nižeg ranga do zamenika ministra elektroindustrije. Njegovo unapređenje je mogao zahvaliti svojim vezama, a ne svojim sposobnostima. Kada je kasnije postao sekretar KP grada Šangaja, Đijang Cemin nije štedeo napore da bi se udvorio visokim ličnostima iz KP, kao što su Li Xiannian [4] i Chen Yun [5], koji su svake godine dolazili u Šangaj za vreme prolećnog festivala. Čak i kao partijski sekretar Šangaja, on je jednom prilikom stajao i čekao nekoliko sati u dubokom snegu, kako bi Li Xiannianu lično uručio rođendansku tortu.

Masakr na Trgu Tjenanmen 1989. godine bila je još jedna prekretnica u životu Đijanga Cemina. Zabranom liberalnog lista *World Economic Herald*, stavljanjem predsednika Narodnog Kongresa Wan Lija u kućni pritvor i podržavanjem masakra, Đijang Cemin je postao Generalni Sekretar KPK. Čak i pre nego što se desio masakr, Đijang Cemin je Deng Xiaopingu uručio tajno pismo, zahtevajući "odlučne mere" protiv studenata; inače će "i nacija i partija biti potčinjene". U proteklih 15 godina, Đijang je u ime "stabilnosti, kao najvećeg prioriteta" beskrupulozno ugnjetavao i ubijao sve disidente i grupe, koje imaju nezavisna razmišljanja ili verovanja.

Otkad su Rusija i Kina 1991. godine započele premeravati i utvrđivati zajedničku granicu, Đijang Cemin je potpuno priznao rezultate okupacije od strane ruskog carstva i bivšeg Sovjetskog Saveza i u celini prihatio sve nepravedne dogovore između Rusije i Kine od Sporazuma u Aigunu. On je time trajno ustupio Rusiji preko jedan milion kvadratnih kilometara zemlje.

Svojom ličnom istorijom, pretvarajući se da je siroče revolucionarnog mučenika, dok je u suštini najstariji sin kineskog izdajnika, Đijang Cemin je lično sledio primer "prevare" KPK (druga osnovna karakteristika KPK – pogledajte 2. komentar); svojom podrškom masakru "4. juna" i gušenjem

demokratskih pokreta i religioznih vernika, on je lično prihvatio praksu "ubijanja" KPK (osma osnovna karakteristika KPK – pogledajte 2. komentar); isto kao što je KPK bila pod komandom Sovjetskog Saveza kao ogranak Komunističke Internacionalne za Daleki Istok, tako Đijang Cemin sada daje zemlju nizašta, čime vrši "izdaju", što je takođe jedna od karakteristika KPK.

Đijang Cemin i KPK dele sličnu, sramnu istoriju, i zbog toga oboje žive u nesigurnosti i pod stalnim strahom od gubitka vlasti.

2. I Đijang Cemin i KP Kine se boje „Istinitosti, Blagosti i Trpeljivosti“

Istorija internacionalnog komunističkog pokreta napisana je krvlju preko 100 miliona ljudi. Skoro u svakoj komunističkoj zemlji bilo je "odstranjivanja kontrarevolucionera", slično kao u Staljinovoj eri. Više puta se desilo da su milioni, ili čak desetine miliona nedužnih ljudi bili ubijani. 90-tih godina, bivši Sovjetski Savez se raspao i Istočna Evropa je prošla kroz velike promene. Komunistički blok je preko noći izgubio više od pola svoje teritorije. KPK je izvukla pouku iz ovoga i shvatila da je zaustavljanje represije i dozvoljavanje prava na slobodu misli i govora jednako sopstvenom uništenju. Ako bi ljudima bilo dozvoljeno da se slobodno izražavaju, kako bi KPK mogla sakriti svoje krvave zločine? Kako bi mogla opravdati svoju ideologiju prevare? Ako bi se ugnjetavanje zaustavilo i ljudi se oslobodili straha i pretnji, zar se ne bi usudili izabrati drugačiji način života i drugačije verovanje od komunizma? Kako bi onda Komunistička Partija mogla održati socijalnu osnovu za svoj opstanak?

KPK u suštini ostaje ista, bez obzira na promene na površini, koje vrši. Ona nikad neće prestati sa obmanjivanjem naroda i nastaviće ga ugnjetavati, koliko god može. Ovom principu odgovara i Đijang Cemin, koji je, u krajnjem strahu nakon masakra "4. juna", vikao da treba "uništiti sve destabilizirajuće faktore još u nastanku!".

Upravo u to vreme se Falun Gong pojavio u Kini. U početku, mnogi su Falun Gong smatrali vrstom čigonga [8], sa posebno jakim učinkom na zdravlje ljudi. Kasnije, ljudi su postepeno shvatili da suština Falun Gong-a nije 5 jednostavnih vežbi, već da je suština Falun Gong-a da uči ljudi da se oplemenjuju prema principima "Istinitosti, Blagosti i Trpeljivosti".

Falun Gong podučava "Istinitost, Blagost i Trpeljivost", Komunistička Partija praktikuje "Neiskrenost, Mržnju i Borbu"

Falun Gong promovise "Istinitost", što uključuje govoriti samo istinu i raditi istinite stvari. KPK se oslanja na laži kako bi ispirala mozak ljudima. Ako bi svi počeli govoriti istinu, javnost bi saznala je KPK porasla dodvoravajući se Sovjetskom Savezu, ubijajući, kidnapirajući, bežeći kada bi to bilo zgodno, uzgajajući opijum, pogrešno tvrdeći da se bori protiv japanske invazije itd. KPK je jednom tvrdila: "Ništa bitno se ne može postići bez laganja". Nakon što je KPK preuzela vlast, započinjala je političke pokrete jedan za drugim i počinila brojne krvave zločine. Promocija istinitosti bi stoga značilo sigurnu propast KPK.

Falun Gong promoviše "Blagost", što uključuje da se prvo misli na druge i bude dobar prema drugima u svim okolnostima. KPK je uvek zagovarala "brutalnu borbu i nemilosrdan progon". Uzor heroja KPK, Lei Feng, jednom je rekao: "Prema neprijateljima treba da budemo nemilosrdni, hladni kao oštra zima". U stvari, KPK nije postupala tako samo prema svojim neprijateljima. Ni prema svojim sopstvenim članovima se nije odnosila ništa bolje. I osnivači Komunističke Partije, visoki generali i komandanti i čak i predsednici države su bili nemilosrdno ispitivani, brutalno prebijani i mučeni od strane svoje sopstvene partije. Pokolj takozvanih "klasni neprijatelja" je bio još užasniji. Da je u društvu vladala "blagost", nasilni masovni pokreti, koje je pokretala Komunistička Partija, nikad ne bi mogli biti sprovedeni.

U *Komunističkom Manifestu* stoji: "istorija svih dosadašnjih društava je istorija klasne borbe". Ovo za Komunističku Partiju predstavlja koncept istorije i sveta. Falun Gong uči da u konfliktima treba u sebi tražiti sopstvene greške. Ovo samo-posmatranje i samo-kontrola stoje u potpunoj suprotnosti sa filozofijom KPK, koja zagovara borbu i napadanje.

Borba je osnovna metoda, kojom je Komunistička Partija stekla političku moć i opstala. Komunistička Partija je periodično pokretala političke pokrete da bi suzbila određene grupe ljudi, i time se ponovo ojačala i oživela svoj revolucionarni borbeni duh. Ovaj proces se uz nasilje i laži ponavljao, da bi se ojačao i obnovio strah ljudi i da bi KPK održala svoju vlast.

Sa stanovišta ideologije, filozofija na koju se oslanja Komunistička Partija u svojoj borbi za opstanak stoji u direktnoj suprotnosti sa principima Falun Gonga.

Ljudi sa ispravnom verom su neustrašivi, dok se KPK oslanja na strah ljudi kako bi održala svoju političku moć

Ljudi koji razumeju istinu su neustrašivi. Hrišćanstvo je bilo progonjeno skoro 300 godina. Brojnim hrišćanima su bile odsečene glave, bili su spaljeni do smrti ili davljeni, a neki su čak bili bačeni kao hrana lavovima, ali hrišćani nisu odbacili svoju veru. I kada je Budizam u istoriji doživeo slične teškoće, vernici u Budizmu su takođe pokazali sličnu odlučnost i postojanost.

Ateistička propaganda želi ubediti ljude da Raj ili Pakao ne postoje i da ne postoji karmička kazna i nagrada, tako da ljudi više ne bi bili ograničeni svojom savešću. Umesto toga, oni se usredsređuju na dobitak i udobnost, kao realnost u ovom svetu. Onda se može manipulirati slabostima u ljudskoj prirodi i mogu se koristiti zaplašivanje i iskušenja kako bi se ljudi potpuno kontrolisali. Ipak, oni sa jakom verom su u stanju da gledaju preko granica života i smrti. Iluzije zemaljskog sveta ih ne mogu dirnuti. Oni olako uzimaju iskušenja zemaljskog sveta i pretnje njihovom životu, čineći Komunističku Partiju nemoćnom u svim pokušajima manipulacije.

Visoki moralni standardi Falun Gonga posramljuju KPK

Nakon masakra "4. juna" 1989. godine, ideologija KPK je potpuno propala. Avgusta meseca 1991. godine, Komunistička Partija Sovjetskog Saveza se raspala, nakon čega su usledile velike promene u Istočnoj Evropi. To je kod KPK izazvalo veliki strah i pritisak. Legitimitet njene vladavine i šanse za preživljavanje naišle su na dosad nepoznate izazove, nakon što se KPK u zemlji i inostranstvu suočila sa velikim krizama. U to vreme, KPK više nije bila u stanju ujediniti svoje članove svojim originalnim doktrinama Marksizma, Lenjinizma i Maoizma. Umesto toga, okrenula se potpunoj korupciji u zamenu za lojalnost članova partije. Drugim rečima, ko god je sledio Partiju, bilo mu je dozvoljeno steći ličnu korist kroz korupciju i proneveru, što onima koji nisu bili članovi partije, nije bilo dozvoljeno. Pogotovo nakon turneje Deng Xiaopinga Južnom Kinom 1992. godine [6], neobuzdano su se razvile korupcija i eksploatacija od strane vladinih službenika u oblasti nekretnina i akcija. Nezakonito imanje druge supruge, šverc, kao i pornografija, kocka i droge, raširile su se svuda po Kini. Iako ne bi bilo fer reći da nije bilo ni jedne dobre osobe u Komunističkoj Partiji, javnost je već odavno bila izgubila poverenje u napore Partije da obuzda korupciju i smatra se da je više od polovine vladinih službenika na srednjim i višim nivoima umešano u korupciju.

Istovremeno, visoki moralni standardi koje su pokazivali Falun Gong praktikanti, koji praktikuju Istinitost, Blagost i Trpeljivost, naišli su na odobravanje i odziv u srcima ljudi. Više od 100 miliona ljudi je bilo privučeno Falun Gongom i počelo je praktikovati. Falun Gong je ogledalo pravednosti, koje po svojoj prirodi otkriva sve neispravnosti KPK.

KPK je bila krajnje ljubomirna na način širenja i organizaciju Falun Gong

Način na koji se Falun Gong širio je bio od usta do usta i od srca do srca. Falun Gong ima labavu upravljačku strukturu i svako se može pridružiti ili otići kada želi. To se jako razlikuje od striktno organizacije KPK. Uprkos striktnoj organizaciji, političke i grupne aktivnosti koje su se jednom sedmično ili češće održavale u ograncima KPK, postojale su samo u formi. Mali broj članova Partije se slagao sa Partijskom ideologijom. Sa druge strane, Falun Gong praktikanti su dosledno sledili principe Istinitosti, Blagosti i Trpeljivosti. Zbog jakog učinka Falun Gong na poboljšanje mentalnog i fizičkog zdravlja ljudi, broj ljudi koji je praktikovao Falun Gong rastao je eksponentno. Praktikanti su dobrovoljno učili knjige Li Hondžija i širili Falun Gong na svoj sopstveni trošak. U vremenu od samo sedam godina, broj Falun Gong praktikanata porastao je na 100 miliona. Pri jutarnjim vežbama, muzika za vežbe Falun Gong mogla se čuti skoro u svakom parku u Kini.

Komunistička Partija je rekla da se Falun Gong "nadmeće" sa KPK da zadobije mase i da je Falun Gong "religija". U suštini, ono što Falun Gong daje ljudima je kultura i način života. To je kultura njihovih predaka i koren kineskih tradicija, koje je kineski narod izgubio pre puno vremena. Đijang Cemin i Komunistička Partija bojali su se Falun Gong, jer, kada jednom ovaj tradicionalni moral bude prihvaćen od javnosti, ništa ga neće moći zaustaviti od brzog širenja. Kineska tradicionalna verovanja su decenijama nasilno bila suzbijana i izvrtana od strane Komunističke Partije. Povratak tradiciji bi bio izbor istorije. To bi bio

put povratka, izabran od velike većine ljudi nakon teškoća i mizerije. Ako bi im se pružio takav izbor, ljudi bi sigurno razlikovali između ispravnog i pogrešnog i odrekli bi se zla. To bi sigurno bilo fundamentalno odbijanje onoga što je promovisala Komunistička Partija. To je bio kao udarac na moralnu slabost KPK. Kada je broj ljudi koji praktikuju Falun Gong prevazišao broj članova Komunističke Partije, nije teško zamisliti duboki strah i ljubomoru KPK.

U Kini, KPK ima potpunu kontrolu nad svim delovima društva. U ruralnim oblastima postoje ogranci Komunističke Partije u svakom selu. U gradskim područjima, ogranci KPK postoje u svakom administrativnom birou u svakom kraju. Partijski ogranci su svuda, u armiji, vladi, preduzećima. Apsolutni monopol i ekskluzivna manipulacija su osnovne mere koje KPK preuzima, kako bi očuvala svoj režim. Kineski Ustav ovaj fenomen ublaženo označava "istrajavanjem u vođstvu Partije". Falun Gong praktikanti su, sa druge strane, očigledno bili skloniji tome da smatraju Istinitost, Blagost i Trpeljivost svojim principima. KPK je ovo smatrala ništa manje nego odbacivanjem vođstva Partije, što je za Partiju bilo potpuno neprihvatljivo.

Komunistička Partija smatra teizam Falun Gongu pretnjom legitimitetu komunističkog režima

Istinsko teističko verovanje neminovno predstavlja značajan izazov Komunističkoj Partiji. Iz razloga što se legitimitet komunističkog režima bazirao na takozvanom "dijalektičkom materijalizmu" i želi da se izgradi "raj na zemlji", on se samo mogao oslanjati na vođstvo "avangarde u svetu", a to je Komunistička Partija. U međuvremenu, praksa ateizma omogućila je Komunističkoj Partiji da slobodno interpretira šta je dobro ili loše. Kao rezultat toga, praktično nije postojao moral ili razlika između dobrog i lošeg. Sve što su ljudi trebali zapamtiti je da je Partija uvek "velika, veličanstvena i ispravna".

Ipak, teizam pruža ljudima nepromjenljivi standard dobrog i lošeg. Falun Gong praktikanti prosuđuju šta je dobro ili loše na osnovu principa Istinitosti, Blagosti i Trpeljivosti. Ovo očigledno predstavlja prepreku stalnim naporima KPK da "ujednači razmišljanja ljudi".

Nastavljajući ovu analizu, postoji još puno drugih razloga. Ipak svaki od pet gore navedenih razloga je fatalan za KPK. Ustvari, Đijang Cemin progoni Falun Gong iz istih razloga. Đijang Cemin je započeo svoju karijeru laganjem o svojoj prošlosti, tako da se sigurno boji Istine. Ugnjetavajući ljude, on je brzo postao uspešan i moćan, tako da sigurno ne voli Blagost. On je zadržao svoju moć političkim borbama unutar partije, tako da sigurno neće da zna za Trpeljivost.

Iz jednog malog incidenta može se videti kako je Đijang Cemin krajnje sitničav i ljubomoran. U gradu Yuyao u provinciji Zhejiang nalazi se muzej Hemudu ruševina [4] koja je pod državnom zaštitom kao kulturno blago. Prvobitno je na muzeju stajao natpis Qiao Shija [5]. U septembru 1992. godine Đijang Cemin je prilikom posete muzeju video natpis Qiao Shija i njegovo lice se izobličilo. Njegovi saputnici su postali nervozni jer su znali da Đijang ne podnosi Qiao Shija i da se Đijang toliko voleo isticati da bi pisao posvete svuda gde bi išao,

čak i kada je bio u poseti jedinici saobraćajne policije biroa javne sigurnosti grada Jinana i udruženju penzionisanih inženjera grada Zhengzhoua. Osoblje muzeja se bojalo uvrediti sitničavog Đijang Cemina, pa je maja meseca 1993.godine pod izgovorom renoviranja, uoči ponovnog otvaranja muzeja, zamenilo posvetu Qiao Shija Đijangovom posvetom.

Za Mao Cetunga se kaže da je iza sebe ostavio "četiri toma dubokih i moćnih napisa", dok "Izabrana dela Deng Xiaopinga" predstavljaju takozvanu "mačju teoriju", koja je prilično pragmatična. Đijang Zemin je iscrpeo svoj mozak i uspeo sročiti svega tri rečenice, a ipak je tvrdio da je izumeo "Tri Predstavnik". To je bilo objavljeno u vidu knjige i reklamirano od strane KPK na svim nivoima vladinih organizacija, ali se knjiga prodavala jedino iz razloga što su ljudi bili prisiljeni da je kupe. Pri svemu tome, članovi Partije još uvijek nisu nimalo poštovali Đijang Cemina i još su se širile priče o aferi Đijang Cemina sa jednom pevačicom, o tome kako je pevao "O sole mio", kada je bio u posetama drugim državama i kako je češljao kosu pred španskim kraljem. Kada je osnivač Falun Gong, Li Hondži, koji je rođen kao običan građanin, držao predavanja, sale su bine pune profesora, stručnjaka i kineskih studenata, koji su studirali izvan Kine. Mnogi ljudi sa doktorskim titulama i diplomama putovali su hiljade kilometara da bi slušali njegova predavanja. Kada je Li Hondži predavao satima na podijumu, to je činio ne koristeći nikakve beleške. Nakon toga, njegove lekcije su bile prepisivane na papir i objavljivene u vidu knjiga. Đijang Cemin, koji je tako ljubomoran, sujetan i sitničav, nije mogao podneti sve ovo.

Đijang Cemin živi krajnje raskošno i bahato. On je na primer potrošio 900 miliona juana (preko 110 miliona USD), da bi za ličnu upotrebu kupio luksuzni avion. On je takođe često uzimao novac iz javnih fondova, desetine milijardi juana, za biznis njegovog sina. On je koristio svoje veze kako bi njegovi rođaci i pomagači dobili posao kao visoki činovnici i pribegao je očajničkim i ekstremnim merama da bi prikrio korupciju i kriminalna dela svojih prijatelja. Iz svih ovih razloga, Đijang se boji moralnog autoriteta Falun Gong, a još više se boji mogućnosti da su pojmovi raja, pakla i princip da se dobro i loše uvek vraćaju, o kojima se govori u Falun Gongu, stvarni.

Iako je Đijang u svojim rukama imao najveću moć u KPK, iz razloga što nije imao političkih dostignuća i talenata, često se bojao da će biti zbačen sa vlasti usred nemilosrdnih borbi za vlast unutar KPK. On je veoma osetljiv na svoju centralnu poziciju vlasti. Da bi odstranio neistomišljenike, kao što su npr. njegovi politički neprijatelji Yang Shangkun i njegov brat Yang Baiping, često se koristio intrigama. Za vreme 15. nacionalnog kongresa komiteta KPK 1997. godine i 16. zasedanja narodnog kongresa 2002. godine, Đijang Cemin je prisilio svoje protivnike da napuste svoje pozicije. Ali je on, sa druge strane ignorisao relevantne zakone i držao se čvrsto svojih pozicija.

1989. godine, kao novi generalni sekretar KPK, Đijang Cemin je održao konferenciju za štampu za domaće i strane novinare. Francuski reporter je postavio pitanje o priči o studentkinji, koja je zbog učestvovanja u studentskom pokretu na Trgu Tjenanmen 4. juna, bila odvedena na selo u provinciji Sichuan, gde je morala prenositi cigle sa jednog mesta na drugo i gde je više puta bila silovana od lokalnih seljaka. Đijang je odgovorio: "Ne znam da li je to

što ste rekli istina ili ne, ali ta žena je nasilni pobunjenik. Čak i ako je to tačno, ona je to zaslužila". Za vreme Velike Kulturne Revolucije, Zhang Zhixin [10] je u zatvoru bila višestruko silovana i na kraju joj je grlo bilo prerezano da ne bi mogla pričati o tome što joj se desilo. Prema Đijangovoj logici je verovatno i ona to zaslužila. Iz ovoga se sasvim jasno vide Đijang Ceminov nastrani karakter i brutalnost.

Sažeto rečeno, Đijang Ceminova glad za diktatorskom moći, brutalnost i strah od Istinitosti, Blagosti i Trpeljivosti, razlozi su što je on započeo nerazumnu kampanju progona Falun Gong. Ovo je potpuno u skladu sa načinom delovanja KPK.

3. Đijang Cemin i KPK su bili u tajnom dosluhu

Đijang Cemin je poznat po hvalisanju i korišćenju političkih lukavstava. Njegova nekompetentnost i neznanje su dobro poznati. Iako je on iz inata od sveg srca želeo "uništiti" Falun Gong, nije bio u stanju puno toga napraviti, jer je Falun Gong ukorenjen u tradicionalnoj kineskoj kulturi i postao je toliko popularan da je imao široku socijalnu bazu. Ipak mehanizmi tiranije, koje je uporebljavala KPK, usavršeni kroz brojne pokrete, bili su stavljeni u pogon i KPK je nameravala iskoreniti Falun Gong. Đijang Cemin je iskoristio svoju poziciju generalnog sekretara KPK i lično započeo progon Falun Gong. Efekat dosluha i rezonance između Đijang Cemina i KPK je bio kao lavina izazvana uzvicima planinara.

Pre nego što je Đijang zvanično izdao naredbe za slamanje Falun Gong, KPK je već počela sa gušenjem, posmatranjem, istragom i fabrikovanjem lažnih optužbi protiv Falun Gong. Zla avet KPK instinktivno se osetila ugroženom Istinitošću, Blagošću i Trpeljivošću, a da ne spominjemo neviđeno brzo širenje Falun Gong. Pripadnici tajne policije KPK uvukli su se među Falun Gong praktikante još 1994. godine, ali nisu uspeli pronaći nikakve nedostatke i neki od njih su čak i sami počeli praktikovati Falun Gong. 1996. godine je dnevni list *Gunangming Daily* prekršio "Tri ograničenja", koja su predstavljala državnu politiku prema čigongu ("Tri ograničenja" je značilo da država "ne podržava, ne osuđuje i ne meša se" u čigong aktivnosti). *Guanming Daily* je objavio članak optužujući ideologiju Falun Gong. Nakon toga, političari iz oblasti javne sigurnosti ili sa titulom "naučnika", nastavili su neprestano napadati Falun Gong. Početkom 1997. godine Luo Gan, sekretar političkog i pravnog komiteta Centralnog Komiteta KPK, iskoristio je svoju poziciju i naredio Službi Javne Sigurnosti da izvrši istragu Falun Gong širom Kine sa namerom da se pronađu razlozi koji bi opravdali zabranu Falun Gong. Nakon što su iz svih krajeva Kine stizali izvještaji da dosada nisu nađeni nikakvi dokazi, Luo Gan je preko prvog biroa Ministarstva Javne Sigurnosti (takođe zvanog Biro Političke Sigurnosti) izdao dokument Br. 555 – "Obaveštenje povodom započinjanja istrage Falun Gong". On je prvo optužio Falun Gong da je "zla sekta", a onda je naredio policijskim odeljenjima širom Kine da sistematično istraže Falun Gong, koristeći tajnu policiju kako bi sakupili dokaze. Istraga nije dala nikakve rezultate koji bi podržali njegovu optužbu.

Pre nego što je KPK, organizacija aveti zla, mogla početi progon Falun Gong, trebala joj je prava osoba koja bi pokrenula mehanizme progona. Kritično pitanje je bilo kako će poglavar KPK postupiti po ovom pitanju. Kao individualna osoba, poglavar KPK je mogao posedovati i dobrotu i zlobu, dva protivrečna aspekta ljudske prirode. Ako bi on izabrao da sledi svoju dobru stranu, onda bi on privremeno mogao obuzdati erupciju opake partijske prirode; u suprotnom bi se zla priroda KPK manifestovala u punoj meri.

Za vreme pro-demokratskog studentskog pokreta 1989. godine, Zhao Ziyang, tadašnji Generalni Sekretar Centralnog Komiteta KPK, nije imao nameru da obuzda studente. Ali Deng Xiaoping je tada rekao: "Radije ćemo ubiti 200.000 ljudi u zamenu za 20 godina stabilnosti". Takozvanih "20 godina stabilnosti" je u stvari značilo 20 godina vladavine KPK. Ova ideja je odgovarala fundamentalnom cilju KPK, a to je diktatorska vladavina, tako da je bila prihvaćena od strane KPK.

Što se tiče pitanja Falun Gong, od sedam članova Stalnog Komiteta Politbiroa Centralnog Komiteta KPK, Đijang Cemin je bio jedini koji je insistirao na progonu. Opravdanje koje je Đijang Cemin pružio je bilo da je to vezano za "opstanak Partije i zemlje". To je dotaklo najosjetljiviji živac KPK i izazvalo nagon KPK za borbom. Pokušaj Đijang Cemina da održi svoju ličnu moć i pokušaj KPK da zadrži svoju jednopartijsku diktaturu, bili su jako saglasni po ovom pitanju.

Uveče 19. jula 1999. godine, Đijang Cemin je predsedavao konferencijom najviših članova KPK. On je svojom političkom moći zanemario zakone, lično "usaglasio" stavove svih prisutnih i lično odlučio započeti masovan progon Falun Gong. On je zabranio Falun Gong u ime kineske vlade i obmanuo javnost. KPK, kineska vlada i nasilni mehanizmi, koje upotrebljava KPK, bili su do pune mere iskorišćeni u ogromnom progonu miliona nedužnih Falun Gong praktikanata.

Da je u to vreme neko drugi bio Generalni Sekretar KPK, a ne Đijang Cemin, progon Falun Gong se ne bi desio. U tom pogledu, možemo reći da je KPK iskoristila Đijang Cemina.

Sa druge strane, da KPK sa svojom nemoralnom i divljom prirodom nije počinila tolike krvave zločine, ne bi smatrala Falun Gong pretnjom. Bez kompletne i prodorne kontrole KPK nad svakim delom društva, Đijang Ceminova namera da potisne Falun Gong ne bi dobila odgovarajuću organizaciju, finansije i propagandu ili podršku diplomata, personal i opremu, ili podršku zatvora, policije, Nacionalnog Odeljenja Sigurnosti, armije, ili takozvanu "podršku" iz krugova religije, nauke i tehnologije, demokratskih partija, radničkih udruženja, organizacija omladine i žena itd. U ovom pogledu, možemo reći da je Đijang Cemin iskoristio KPK.

4. Kako Đijang Cemin koristi KPK da bi progonio Falun Gong

Đijang Cemin je iskoristio jedan organizacioni princip KPK, naime da "svi članovi Partije moraju slediti Centralni Komitet". Đijang Cemin je iskoristio državnu mašineriju pod kontrolom KPK za progon Falun Gong. To uključuje armiju, medije, službu javne sigurnosti, policiju, paramilitarnu policiju, trupe državne sigurnosti, pravni sistem, Nacionalni Narodni Kongres, diplomatski personal, kao i pseudoreligiozne grupe. Armija i paramilitarna policija, koji su pod potpunom kontrolom KPK, direktno su učestvovali u odvođenju i hapšenju Falun Gong praktikanata. Kineski mediji pomogli su Đijangovom režimu da širi laži i klevete o Falun Gongu. Sistem državne sigurnosti, koji je pod direktnom kontrolom Đijang Cemina, bio je iskorišćen za prikupljanje i dostavljanje informacija, fabrikovanje laži i lažnih informacija. Nacionalni Narodni Kongres i pravni sistem dali su svemu tome "legalan" prizvuk i odeću "vladavine zakona", kako bi opravdali zločine počinjene od strane Đijang Cemina i KPK, obmanjujući ljude iz svih društvenih slojeva. Oni su se pretvorili u instrument u službi i za zaštitu Đijang Cemina. U isto vreme, diplomatski sistem je proširio laži u međunarodnoj zajednici i zaveo strane vlade, visoke službenike i internacionalne medije političkim i ekonomskim interesima, kako bi oni čutili kada se radi o progonu Falun Gong.

Za vreme radne konferencije Centralnog Komiteta, na kojoj je naređen progon Falun Gong, Đijang Cemin je tvrdio: "Ja jednostavno ne verujem da KPK ne može pobediti Falun Gong." U planiranju strategije progona, tri metode su bile ustanovljene: "uništiti reputaciju [Falun Gong praktikanata], dovesti [ih] do finansijskog bankrota, i uništiti [ih] fizički". Zatim je punom parom započela kampanja progona.

Upotreba medija kako bi se blokirao protok informacija

Politika "uništavanja reputacije [Falun Gong praktikanata]" bila je sprovedena od strane medija, koji su pod apsolutnom kontrolom KPK. Od 22. jula 1999. godine, trećeg dana masovnih hapšenja Falun Gong praktikanata širom zemlje, mediji pod kontrolom KPK započeli su masovnu propagandu protiv Falun Gong. Uzmimo za primer Kinesku Centralnu Televiziju (CCTV) iz Pekinga. Do kraja 1999. godine CCTV je 7 sati dnevno emitovala programe, kojima je širila lažne informacije o Falun Gongu. Producenti ovih programa prvo su iskrivili i falsifikovali izjave Li Hondžija, osnivača Falun Gong, onda su dodali slučajeve navodnih samoubistava, ubistava i smrti zbog odbijanja medicinske pomoći. Oni su upotreбили sva moguća sredstva kako bi ocrnili Falun Gong i njegovog osnivača.

Jedan od najpoznatijih primera je jedna rečenica Li Hondžija, koju je on jednom prilikom u javnosti izrekao: "Incident sa takozvanom eksplozijom Zemlje ne postoji". CCTV je izostavila reč "ne", i pretvorila ovu izjavu u "Eksplozija Zemlje postoji". CCTV je na taj način tvrdila da Falun Gong širi teorije o smaku sveta. Još jedan od načina, na koji su mediji obmanjivali javnost je svaljivanje zločina običnih kriminalaca na Falun Gong praktikanate. Tako je i za ubistvo počinjeno od strane mentalno bolesnog Fu Yibina iz Pekinga i za slučaj trovanja prosjaka u provinciji Zhejiang optužen Falun Gong. KPK je na taj način uz upotrebu medija podsticala mržnju prema Falun Gongu.

u obmanutoj javnosti, opravdavajući i tražeći podršku za do tada nepopularan i krvav progon.

Preko 2.000 dnevnih novina, preko 1.000 časopisa i stotine lokalnih TV i radio stanica pod apsolutnom kontrolom KPK bili su prepuni propagande protiv Falun Gong. Ova propaganda se preko zvanične kineske novinske agencije Xinhua, kineske novinske agencije u Hong Kongu i drugih medija izvan Kine, koji su pod kontrolom KPK, dalje proširila u sve zemlje izvan Kine. Prema nepotpunim statistikama, mediji KPK su u samo šest meseci objavili ili emitovali preko 300.000 priloga i programa protiv Falun Gong, trujući umove nebrojenim ljudima.

U kineskim ambasadama i konzulatima po svetu, bio je izložen veliki broj albuma, brošura i CD-a, koji su kritikovali i "razotkrivali" Falun Gong. Na internet stranici Ministarstva inostranih poslova Kine uvedena je specijalna kategorija za kritikovanje i "razotkrivanje" Falun Gong.

I to još nije sve. Za vreme zasedanja APEC (Azijsko-Pacifička Ekonomska Kooperacija) u Novom Zelandu krajem 1999. godine, Điang Cemin je svakom među više od deset šefova država koji su učestvovali na konferenciji, lično uručio pamflet kojom se kleveće Falun Gong. U intervjuu za strane medije u Francuskoj, Điang Cemin je, u suprotnosti s kineskim Ustavom, označio Falun Gong "zlom sektom", kako bi i na taj način uništio reputaciju Falun Gong.

Mračni oblaci progona, koji su se nadvili nad Kinom, najavili su da opet počinje nešto slično Kulturnoj Revoluciji.

Najpodlije je bilo insceniranje incidenta takozvanog "samospaljivanja" januara meseca 2001. godine. Vest o tome se preko novinske agencije Xinhua, neviđenom brzinom proširila svetom. Ovaj incident su nakon toga brojne internacionalne organizacije, među kojima je i nevladina organizacija "International Education and Development Agency" pri Ujedinjenim Nacijama u Ženevi, označile insceniranim od strane kineske vlade, sa ciljem obmanjivanja javnosti. Za vreme ispitivanja, jedan član TV tima, priznao je da su neke od scena prikazane na kineskoj centralnoj televiziji CCTV, snimljene naknadno. Prevarantska priroda progonitelja je očigledna. Samo se možemo pitati kako to da su ti "Falun Gong praktikanti koji se nepokolebljivo suočavaju sa smrću" mogli biti tako kooperativni sa organima vlasti KPK, da su im dozvolili da ponovo snime samospaljivanje.

Ali laži ne mogu istrpeti svetlo dana. Dok je ispredala glasine i fabrikovala laži, KPK je takođe uradila sve što je u njenoj moći da bi blokirala protok informacija. Ona je neumorno suzbijala sve informacije o Falun Gongu iz inostranstva, kao i sve izjave Falun Gong praktikanata u svoju odbranu. Sve Falun Gong knjige i drugi dokumenti, bili su uništeni bez izuzetka. Preduzete su ekstremne mere, kako bi strani novinari bili sprečeni u pokušaju da razgovaraju sa Falun Gong praktikantima u Kini. To je uključivalo i proterivanje novinara iz Kine, vršenje pritiska na strane medije i prisiljavanje stranih medija na ćutanje, pod pretnjom zabrane rada u Kini.

Što se tiče Falun Gong praktikanata u Kini, koji su pokušali izvan Kine proturiti fakte o Falun Gongu i materijale koji su dokumentovali nehuman progon od strane vlasti, KPK je takođe primenila krajnje brutalne mere protiv njih. Li Yanhua, žena od oko 60 godina, iz grada Dashiqian u provinciji Lianning, bila je kidnapovana od strane policije 1. februara 2001. godine kada je delila materijale sa informacijama o progonu Falun Gongu i bila je pretučena do smrti od strane policije. Kako bi prikrili svoje zločine, predstavnici policije su izjavili da je ona umrla jer je bila "zanesena Falun Gongom".

Samo na univerzitetu Tsinghua, preko 12 profesora i studenata osuđeni su na duge zatvorske kazne, jer su delili materijale o Falun Gongu. Nakon otkrivanja činjenica o silovanju, koje je Wei Xingyuan, Falun Gong praktikantkinja i student na univerzitetu u Chongqingu, doživela u pritvoru, sedam Falun Gong praktikanata u Chongqingu su uhapšeni i osuđeni na duge zatvorske kazne.

Novčane kazne i pretraživanje kuća bez legalne procedure

Celi državni aparat KPK sprovodio je politiku "dovođenja [Falun Gong praktikanata] do finansijskog bankrota". U više od pet godina od početka progona, stotine hiljada Falun Gong praktikanata bili su kažnjeni finansijskim kaznama u iznosu od više hiljada juana, do desetina hiljada juana. Cilj je bio zaplašiti ih i prouzrokovati im teške finansijske gubitke. Lokalne vlade, radne jedinice, policijske stanice i odeljenja javne sigurnosti nametali su ove kazne bez ikakvog opravdanja. Oni koji su prisiljeni plaćati ove kazne, ne dobijaju nikakve potvrde, niti im se daje obrazloženje po kojem članu zakona moraju plaćati kazne. Ne postoji legalna procedura.

Pretraživanje kuća je još jedan oblik pljačke i zastrašivanja Falun Gong praktikanata. Praktikanti koji su ostali odani svom verovanju, u svakom trenutku se mogu suočiti sa neovlašćenim pretresima svojih domova od strane policije. Njihova ušteđevina i druge vrednosti se konfiskuju bez ikakvog obrazloženja. U seoskim oblastima, praktikantima se oduzimaju i zalihe žita i drugih prehrambenih proizvoda. Ni za jednu od stvari koje su im oduzete, nije izdata nikakva potvrda. Obično oni koji konfiskuju svojinu praktikanata, zadržavaju tu svojinu za sebe.

Istovremeno, Falun Gong praktikanti su takođe suočeni sa otpuštanjem s posla. Na selu, vlasti prete praktikantima konfiskacijom zemlje. KPK takođe nije zanemarila čak ni starije, koji su već u penziji. Mnogima je penzija ukinuta i vlada im je oduzela stanove. Nekim Falun Dafa praktikantima, koji su biznismeni, bila je konfiskovana svojina i zamrznuti su im bankovni računi.

U sprovođenju ove politike, KPK je koristila princip kolektivne krivice. To znači da, ako u nekoj radnoj jedinici ili državnom preduzeću ima Falun Gong praktikanata, šefovi i zaposleni u ovim jedinicama ne dobijaju premije, niti unapređenje. Cilj je podsticati mržnju prema Falun Gong praktikantima u društvu. Članovima porodica Falun Gong praktikanata, takođe pretilo otpuštanje s posla ili oduzimanje stanarskog prava, a njihovoj deci izbacivanje iz škole. Sve ove mere imaju zajednički cilj: zatvoriti sve moguće izvore prihoda Falun Gong praktikantima, kako bi bili prisiljeni odreći se svog verovanja.

Brutalna mučenja i razuzdani ubijanje

Jeziva politika "fizičkog uništavanja [Falun Gong praktikanata]" primarno je sprovedena od strane policije, opunomoćenika [11] i pravnog sistema u Kini. Prema statistikama sakupljenim na internet stranici Clearwisdom, najmanje 1.143 Falun Gong praktikanata je umrlo od posledica progona u poslednjih pet godina. Smrtni slučajevi su se pojavili u preko 30 provincija, autonomnih regiona i opština pod direktnom upravom centralne vlade. Do 1. oktobra 2004. godine Heilongjiang je bila provincija sa najvećim brojem smrtnih slučajeva, a za njom su sledile Jilin, Liaoning, Hebei, Shandong, Sichuan i Hubei. Najmlađa žrtva je bila beba od 10 meseci, a najstarija je imala 82 godine. Procenat žena među žrtvama je 51,3%, a procenat onih preko 50 godina starosti je 38,8%. Prema nezvaničnim informacijama funkcionera KPK, broj Falun Gong praktikanata koji su stradali u progonu je znatno veći.

Brutalna mučenja, kojima su Falun Gong praktikanti izloženi su brojna i raznolika. Prebijanje, šibanje, mučenje električnim šokovima, smrzavanje, vezivanje konopcima, lisicama i okovima, prženje otvorenim plamenom, cigaretama ili usijanim železom, vezivanje i vešanje naglavačke ili prisilno stajanje ili klečanje na kolenima u dugom vremenskom periodu, probadanje bambusovim štapom ili metalnom žicom, seksualno maltretiranje i silovanje, samo su neki od primera. Oktobra meseca 2000. godine, čuvari u prisilnom radnom logoru Masanja u provinciji Liaoning, skinuli su do gola 18 Falun Gong praktikantkinja i ubacili ih u ćeliju sa muškim kriminalcima i rekli im da ih mogu po želji silovati i maltretirati. Svi ovi zločini su potpuno dokumentovani i previše brojni da bi svi bili spomenuti.

Druga uobičajena forma neljudskog mučenja je zloupotreba "psihijatrijskog lečenja". Normalni, razumni i zdravi Falun Gong praktikanti, nezakonito su zatvarani u psihijatrijskim klinikama i ubrizgavana im je nepoznata droga, koja uništava centralni nervni sistem. Kao posledica toga, neki praktikanti su doživeli delimičnu ili potpunu paralizu. Neki su oslepeli na oba oka, ili ogluveli. Nekima su uništeni mišići ili unutrašnji organi. Neki su delimično ili potpuno izgubili pamćenje i postali mentalno poremećeni. Unutrašnji organi nekih praktikanata su bili teško oštećeni. Neki su doživeli potpuni mentalni kolaps. Neki su čak i umrli ubrzo nakon što su im ubrizgane droge.

Statistički podaci pokazuju da su se slučajevi zlostavljanja Falun Gong praktikanata "psihijatrijskim lečenjem" pojavili u 23 od ukupno 33 provincije, autonomne pokrajine i opštine pod direktnom upravom centralne vlade u Kini. Najmanje 100 psihijatrijskih klinika na nivou provincije, grada, opštine ili distrikta, umešane su u progon. Prema brojnosti i rasprostranjenosti ovih slučajeva, jasno je da je zloupotreba psihodeličnih droga nad Falun Gong praktikantima bila dobro planirana sistematska akcija, sprovedena od vrha prema nižim ustanovama. Najmanje 1000 mentalno zdravih Falun Gong praktikanata prinudno je poslano u psihijatrijske klinike ili centre za odvikavanje od droga. Mnogima od njih su prinudno ubrizgane brojne droge, koje mogu uništiti nervni sistem. Ovi Falun Gong praktikanti su takođe bili

vezivani konopcima i mučeni električnim šokovima. Samo na ovaj način je umrlo najmanje 15 njih.

Biro 610 isteže svoje pipke izvan okvira zakona

Đijang Cemin je 7. juna 1999. godine na sastanku Politbiroa KPK bez ikakve osnove napao Falun Gong. On je pitanje Falun Gong označio "klasnom borbom", a Falun Gong praktikanke označio političkim neprijateljem KPK, izazvao borbeni refleks KPK i izdao naredbu da se osnuje "Biro za postupanje s problemom Falun Gong" u Centralnom Komitetu. Zbog toga što je osnovan 10. juna, taj biro je nazvan "Biro 610". Nakon toga, biro 610 osnovani su širom zemlje na svim nivoima vlade, od najvišeg do najnižeg, i zaduženi su za sve u vezi progona Falun Gong. Politički i Pravni Komitet, mediji, organi javne sigurnosti, prokuratorat, narodni sudovi i državni organi sigurnosti, koji su podređeni vođstvu Komiteta KPK, svi služe kao pomoćnici Biroa 610. Biro 610 tehnički podnosi izveštaje Državnom Veću, ali je u suštini partijska organizacija, kojoj je omogućeno da postoji izvan ustanovljenog okvira države i kineske vlade i koja ne podleže nikakvim pravnim ograničenjima ili pravilima. To je organizacija s absolutnom moći slična Gestapou u nacističkoj Nemačkoj, sa vlašću iznad i pravnog i zakonodavnog sistema, koristeći po potrebi državne resurse. 22. jula 1999. godine, nakon što je Đijang Cemin izdao naredbu za progon Falun Gong, novinska agencija Xinhua objavila je govore nadležnih iz Organizacijskog Ministarstva KPK i Ministarstva Propagande KPK, koji su pružili otvorenu podršku progonu Falun Gong. Sve ove organizacije su sarađivale pod striktnom organizacijom KPK kako bi sprovele Đijang Ceminov zao plan.

Veliki broj slučajeva je pokazao da ni službe javne sigurnosti, ni prokuratorat, ni narodni sudovi nemaju moć da donose sopstvene odluke u slučajevima u vezi s Falun Gongom. Oni moraju slušati naredbe Biroa 610. Kada su se članovi porodica mnogih Falun Gong praktikanata, koji su bili uhapšeni, zatvoreni i mučeni do smrti, raspitivali i žalili organima javne sigurnosti, organima prokuratorata i narodnim sudovima, rečeno im je da sve odluke donosi Biro 610.

Ipak, postojanje Biroa 610 nema zakonsku osnovu. Kada Biro 610 izdaje naredbe svim organima pod sistemom KPK, obično nema pisanih naredbi ili izveštaja, već samo usmene komunikacije. Šta više, naloženo je da svi oni koji dobijaju naredbe, ne smeju praviti audio ili video-snimke, niti beleške.

Osnivanje ove vrste privremenog organa diktature je taktika koju je Partija često ponavljala, sasvim ignorišući zakon. Za vreme svih prošlih političkih pokreta, Partija je uvek koristila nelegalne taktike i osnivala nelegalne privremene organe, kao npr. Centralni Tim Kulturne Revolucije, da bi vodili i sprovodili tiraniju Komunističke Partije Kine u celoj zemlji.

Za vreme svoje duge tiranije i vladavine čvrstom rukom, Partija je nasiljem, lažima i informativnom blokadom stvorila najjači i najopakiji sistem državnog terora na svetu. Njena neljudskost i nivo obmane su na vrlo profesionalnom nivou, a njihov opseg i rasprostranjenost su neviđeni. U svim pređašnjim

političkim pokretima, Partija je sakupljala sistematične i efektivne metode i iskustva u kažnjavanju, progonu i ubijanju ljudi na najbrutalniji i najprepredeniji mogući način. U jednom slučaju, predhodno spomenutom, suprug nije mogao izdržati pretnje i šikaniranja od strane policije i ubio je svoju ženu. To je strašna posledica državnog terora KPK, koji uključuje obmanu uz pomoć medija, politički pritisak, lažne optužbe i teroriziranje, sa ciljem izvrtanja ljudske prirode i podsticanja mržnje.

Upotreba vojske i finansijskih resursa zemlje za sprovođenje progona

Partija kontroliše sve vojne snage, što joj dozvoljava da radi šta hoće, bez straha, kada progoni i ugnjetava ljude. U progonu Falun Gong, Đijang Cemin nije samo upotrebio policiju i paramilitarnu policiju, već je takođe direktno upotrebio i vojsku jula i avgusta meseca 1999. godine, kada su stotine hiljada i čak milioni golorukih ljudi iz cele zemlje nameravali ići u Peking i apelovati za Falun Gong. Vojnici su bili postavljeni na brojnim mestima u Pekingu. Duž svih glavnih puteva prema Pekingu, bili su postavljeni vojnici sa oružjem s bojevom municijom. Oni su sarađivali s policijom i presretali i hapsili Falun Gong praktikanata, koji su išli da apeluju. To što je Đijang Cemin bio i vrhovni komandant vojnih snaga, otvorilo je put krvavom progonu.

Partija kontroliše i državne finansije, što je Đijangu Ceminu omogućilo finansijska sredstva za progon Falun Gong. Visoki zvaničnik ministarstva pravde provincije Liaoning, izjavio je na konferenciji u prinudnom radnom logoru Masanja u provinciji Liaoning: "Finansijska sredstva, koja se koriste da bi se progono Falun Gong prevazišla su budžet koji se koristi u ratu."

Još nije jasno koliko je državnih ekonomskih resursa i novca koji su ljudi mukotrpno zaradili, KPK iskoristila za progon Falun Gong. Ipak, nije teško izračunati da se radi o ogromnoj svoti. 2001. godine, informacije iz partijskog odeljenja javne sigurnosti pokazale su da, samo na Trgu Tjenanmen, troškovi hapšenja Falun Gong praktikanata iznose između 1,7 i 2,5 miliona juana dnevno, što iznosi 620 do 910 miliona juana godišnje. U celoj zemlji, od gradova pa do udaljenih seoskih oblasti, od policajaca u policijskim stanicama i odeljenjima javne sigurnosti do personala u svim ograncima Biroa 610, Đijang Cemin je angažovao najmanje nekoliko miliona ljudi za progon Falun Gong. Samo troškovi ličnih dohodaka izdati u tu svrhu mogu prevazići sto milijardi juana godišnje. Osim toga, Đijang Cemin je potrošio ogromne količine novca za proširenje prinudnih radnih logora, da bi zatvarao Falun Gong praktikanata i izgradio baze i centre za ispiranje mozga. Na primer, decembra meseca 2001. godine, Đijang Cemin je uložio 4,2 milijarde juana odjednom za izgradnju centara za ispiranje mozga i baza za "transformisanje" Falun Gong praktikanata. Đijang Cemin je takođe upotrebio novčana sredstva da bi podstakao i ohrabrio veći broj ljudi da učestvuju u progonu Falun Gong. U mnogim oblastima, nagrada za hapšenje Falun Gong praktikanata iznosila je nekoliko hiljada, pa čak i deset hiljada juana. Prinudni radni logor Masanja u provinciji Liaoning, jedno je od najopakijih mesta u progonu Falun Gong. Partija je jednom prilikom nagradila direktora logora, Sua, novčanom

nagradom od 50.000 juana, a zamenika direktora novčanom nagradom od 30.000 juana.

Đijang Cemin, bivši Generalni Sekretar KPK, je započeo progon Falun Gong. On je organizovao i upravljao progonom. On je iskoristio mehanizme KPK da bi započeo progon Falun Gong. On snosi ogromnu odgovornost za ovaj istorijski zločin. Ipak, da nije bilo KPK sa svojim mehanizmima nasilja, formiranih kroz mnoge političke pokrete, Đijang Cemin ne bi bio u stanju započeti i sprovesti brutalni progon.

Đijang Cemin i Partija se međusobno koriste. Oni rizikuju osudu od svih, suprotstavljajući se "Istinitosti, Blagosti i Trpeljivosti", samo zbog interesa jedne osobe i Partije. Njihov dosluh je stvarni razlog zbog kojeg se takav tragičan i apsurdan zločin mogao desiti.

5. Đijang Cemin iznutra uništava Komunističku Partiju

Vođen svojim ličnim interesima, Đijang Cemin je iskoristio zlo svojstveno KPK, da bi započeo ogroman progon nedužnih ljudi, koji su sledili "Istinitost, Blagost i Trpeljivost". On je započeo kazneni pokret protiv socijalne snage koja je najbezazlenija, a osim toga izuzetno korisna za zemlju i društvo. Ovaj progon nije samo odvuкао zemlju i ljude u zločin i katastrofu, već će takođe na kraju u osnovi uništiti i samu Partiju.

Đijang Cemin je iskoristio Partiju i nemilosrdno primjenjuje sve poznate zle metode iz istorije u progonu Falun Gong. To je sve jako naškodilo zakonu, moralu i ljudskosti, što u korenu uništava svu kredibilnost za održavanje moći ovog režima.

Đijangov režim je upotrebio sve raspoložive finansijske, materijalne i ljudske resurse da bi suzbio Falun Gong, što je državi i društvu nametnulo ogroman teret i prouzrokovalo veliki pritisak na finansijski sistem. Partija nema načina da ovaj na propast osuđen progon održi na duži period vremena. On se može održati samo prisvajanjem ušteđevine običnih ljudi, izdavanjem državnih obveznica i daljim primamljivanjem stranih investicija.

U okviru ovog progona, Partija i Đijang Cemin su primenili raznorazne podmukle i prevarantske trikove, kao i nasilne i brutalne metode. Sav repertoar podmuklih i brutalnih metoda KPK u punoj meri je upotrebljen u svrhu progona Falun Gong.

Partija i Đijang Cemin upotrebili su takođe sva propagandna sredstva kako bi fabrikovali glasine i ocrnili Falun Gong i opravdali ugnjetavanje i progon. Ipak, nijedna laž ne traje večno. Kada laži budu konačno otkrivene i kada svo zlo bude otkriveno i progon doživi neuspeh i kada svi čuju za to, njihove propagandne metode više neće moći obmanjivati. Partija će potpuno izgubiti svoj kredibilitet i ljudska srca.

Na početku progona Falun Gong 1999. godine, Đijang Cemin je imao nameru rešiti pitanje Falun Gong za "tri meseca". Ipak Partija je podcenila snagu Falun Gong i snagu tradicije i verovanja.

Od davnina, zlo nikad nije moglo uništiti pravednost. Ono ne može izbrisati dobrotu iz ljudskih srca. Pet godina je prošlo. Falun Gong je još uvek Falun Gong. Štaviše, Falun Gong se proširio svugde u svetu. Đijang Cemin i Partija su pretrpeli žestok poraz u ovoj borbi između dobra i zla. I njihova zastranjena, surova i zla priroda je potpuno otkrivena. Ozloglašeni Đijang Cemin je sada opsednut problemima u zemlji i u inostranstvu, i suočava se sa mnogim optužbama, koje ga žele izvesti pred sud i pozvati na odgovornost za njegove zločine.

Partija je prvobitno nameravala iskoristiti progon za učvršćivanje svoje tiranije. Ipak, rezultat je da nije uspela "obnoviti" svoju energiju, već ju je potpuno iscrpla. Sada je Partija otišla predaleko da bi se spasila. Ona je kao trulo, uvenulo drvo. Srušiće se s naletom vetra. Svi pokušaji spašavanja KPK su protiv istorijskog trenda. Ne samo da će ti pokušaji propasti, već će i uništiti budućnost onih koji u tome učestvuju.

Zaključak

Bivši Generalni Sekretar KPK, Đijang Cemin, odgovoran je za započinjanje i sprovođenje ovog svirepog progona. Đijang Cemin je potpuno iskoristio moć KPK, njene metode kažnjavanja i mehanizme za pokretanje političkih pokreta da bi započeo ovaj progon protiv Falun Gong. On snosi ogromnu odgovornost za ovaj istorijski zločin. S druge strane, da nije bilo KPK, Đijang Cemin ne bi bio u stanju pokrenuti i sprovesti takav brutalni progon. Od svog nastanka, KPK se okrenula protiv pravednosti i dobrote. Sa represijom kao svojim oružjem i usavršavanjem progona kao ekspertizom, KPK je utemeljila svoju vlast na striktnoj kontroli misli koja mora slediti jednu jedinu centralnu partiju. Po svojoj prirodi, KPK strahuje od "Istinitosti, Blagosti i Trpeljivosti" i smatra Falun Gong neprijateljem. Stoga je njen progon Falun Gong bio neizbežan. Napadajući " Istinitost, Blagost i Trpeljivost ", Đijang Cemin i KPK omogućili su širenje laži, zla, nasilja, otrova, zlobe i korupcije. Ono što je usledilo je pogoršavanje morala koje je obuhvatilo celu Kinu i uticalo na svakoga.

Dosluk između Đijanga Cemina i KPK povezao je njihove sudbine. Falun Gong sada optužuje Đijanga Cemina. Onog dana kada Đijang bude izveden na sud, jasno je koju će sudbinu doživeti KPK. Nebeski principi neće tolerisati one koji sprovode neljudski progon grupe dobrih ljudi, koji slede "Istinitost, Blagost i Trpeljivost ". Zlodela Đijang Cemina i KPK će takođe postati večita i duboka lekcija za čovečanstvo.

Napomene:

[1] Više informacija o ovom slučaju možete naći ovde:

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/7/23/50560p.html>

<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/6/7/48981p.html>

- [2] Više informacija o ovom slučaju možete naći ovde:
<http://www.clearwisdom.net/emh/articles/2004/9/25/52796.html>
- [3] Dodatne informacije se mogu naći ovde:
<http://search.minghui.org/mh/articles/2004/7/9/79007.html> (na kineskom)
- [4] Li Xiannian (1902.-1992.), bivši predsednik Kine (1983.-1988.) i predsednik Kineske Narodne Političke Konsultativne Konferencije (1988.-1992.) On je bio Đijang Ceminov kum. Chen Yun (1905.-1995.) jedan od najuticajnijih lidera Komunističke Kine. Chen je decenijama bio član Stalnog Komiteta Politbiroa i bio je predsednik Centralnog Savetodavnog Komiteta od 1987.-1992.godine
- [5] Čigong je generički kineski naziv za energetske vežbe. Postoje mnoge čigong škole, a većina njih vuče korenje u tradicionalnim duhovnim verovanjima. Falun Gong je vrsta čigonga.
- [6] 1992. se Deng Xiaoping vratio iz polu-penzije, putovao u Shenzhenu u južnoj Kini u blizini Hong Konga i držao govore promovišući socijalističku tržišnu ekonomiju u Kini. Za Dengovo putovanje se smatra da je oživelo kinesku ekonomsku reformu nakon zatišja koje je počelo nakon masakra na Trgu Tjenanmen 1989. godine
- [7] Kulturne ruševine u Hemudu, otkrivene 1973. godine i stare 7.000 godina su važne iskopine kineskog Novog Kamenog Doba.
- [8] Bivši predsednik kineskog Nacionalnog Narodnog Kongresa.
- [9] Deng je jednom prilikom rekao: "Crna mačka ili bela mačka, to je dobra mačka sve dok lovi miševе", misleći pri tome da je cilj ekonomskih reformi bio da donese napredak ljudima, bez obzira da li je forma socijalistička ili kapitalistička.
- [10] Žena intelektualac, koja je bila mučena do smrti od strane KPK za vreme Velike Kulturne Revolucije, jer je glasno izrekla istinu.
- [11] Kineski državni organ odgovoran za sudsko gonjenje i pravni nadzor. Njegove funkcije uključuju odlučivanje o hapšenju i sudskom gonjenju u većim krivičnim slučajevima, sprovođenje istraga, započinjanje i podržavanje javnih tužbi, tumačenje zakona u specijalnim slučajevima, nadzor nad odlukama suda, promatranje pravnih procedura i nadzor nad aktivnostima u zatvorima i radnim logorima.